

Het leven is omgeven door grote en kleine geheimen.

Vrijheid is zo'n groot geheim.

Ik ben van na de oorlog,
en voor mij is vrijheid altijd verbonden met: vrije tijd.
Een vrijdagavond, een zaterdagmiddag, een vakantieweek.
Je hoeft aan een ander niet te vertellen
wat je dan precies gaat doen.
Een klein geheim.

Ik ben wat voorzichtig
om de invulling van mijn vakantie
op voorhand met veel anderen te delen.
Er kan immers altijd iets belangrijks tussenkomen,
zodat alles geannuleerd moet worden.
Een teleurstelling die ik dan aan een ander moet gaan uitleggen,
dat lijkt mij extra vervelend.
Daarom houd ik de invulling van mijn vrije tijd
zo veel als maar mogelijk is voor mezelf.

In de afgelopen weken was het allemaal wel duidelijk
waar we waren: zoveel mogelijk thuis.
Veel gezinnen zullen de meivakantie nu – noodgedwongen - thuis doorbrengen.
Toch heeft dat ook interessante kanten,
want in je directe woonomgeving is vaak van alles te ontdekken.
En zeg nou zelf: welbeschouwd is geen dag is hetzelfde.

Mijn ouders waren niet zulke wereldreizigers,
maar ze hadden wel oog voor hun omgeving
en door vakanties in eigen land heb ik heel wat moois leren kennen,
van Groningen tot Middelburg, van Den Helder tot Maastricht.

Vakantie in eigen land.
Zal dat de invulling van de zomer van 2020 worden?
Ik heb mijn vakantie in augustus gepland,
gepland ja, vrije tijd, maar hoe zal het zijn straks?
Waar kunnen we naartoe?
Kunnen we de grens al over, naar een ander land?

Het is dit jaar allemaal anders en dat maakt onzeker.
Grote evenementen zijn afgelast
en een vakantie - hoe je het ook wendt of keert - voelt toch als zo'n evenement.

Mijn ouders lieten me al heel wat van Nederland zien.
Door mijn studie en mijn werk mocht ik op verschillende plaatsen wonen.
Tijdens mijn vakanties zag ik af en toe iets van Europa.

Nee, ook ik ben niet zo'n wereldreiziger,
maar als ik deze zomer thuis zou moeten blijven, onverhoopt,
dan zou ik elke vakantiedag een mooie reis van vroeger
nog eens door mijn gedachten kunnen laten gaan
en had ik weer even, net als toen, allerlei ontmoetingen
en beleefde ik bijzondere dingen.

In een rustige periode van mijn leven ben ik zelf wel eens begonnen
met het lezen van het - in mijn ogen - avontuurlijkste Bijbelboek:
de Handelingen van de apostelen.
Dit boek sluit mooi aan bij het evangelie van met name Lucas.

Handelingen begint met de Hemelvaart van Jezus,
en daarna de gave van de heilige Geest met Pinksteren,
de geboorte van de kerk in Jeruzalem.

Hoe de Geest van God de weg wijst - in de tijd.

Met de zendingsreizen van de apostel Paulus,
vanaf hoofdstuk 13, wordt het spannend.
Daar gaat het over voettochten en scheepsreizen, steden en dorpen,
ontmoetingen, discussies, wonderen, gevangenschap, correspondentie.
Griekenland wordt bezocht - met Athene.
Een schipbreuk op Malta.
Eindbestemming is Rome, hoofdstad van het machtige Romeinse rijk.
Daar verblijft Paulus twee jaar en hij verkondigt er het evangelie, de blijde boodschap.

Het is een open einde.

Ik wil u uitnodigen om op een rustig moment dit boek eens te pakken
en af en toe een hoofdstuk te lezen.
Neem en lees hoe Gods Geest de weg wijst, ook in onze tijd.